

Bækgaard: Det forslag til folketingsbeslutning, som drøftes her, kan jeg på mit partis vegne gå med til at anbefale, men kun med et vist forbehold. Vort forbehold drejer sig om, at vi principielt ønsker, at ejendomsbeskatningen skal væk og for den amtskommunale beskatnings vedkommende straks og ikke, som nævnt i forslaget, med en aftrapning over 5 år. Vor begrundelse er den — hvad også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var inde på her i tinget den 22. maj 1959 — at jordværdierne beskattes af 3 instanser, sognekommunerne, amtskommunerne og staten. Det kan ikke være rigtigt, at den kilde, hvoraf den betydeligste del af landets eksportindtægt flyder, skal beskattes af en instans mere end det øvrige samfund, og derfor bør denne forskel fjernes hurtigst muligt. Vort landbrugs stilling og vilkår i forhold til andre landes landbrug, som dansk landbrug skal konkurrere med, understreger stærkt det rigtige i vor opfattelse.

Der er i den sidste tid fremkommet ønske om visse subsidier til landbruget i form af tilskud pr. hektar og lignende for bl. a. at bøde på den uretfærdige amtsbeskatning, vi her behandler. Men det er ikke det, landbruget ønsker, og da så langtfra det, mit parti ønsker, fordi det for det første vil sætte en udvikling i gang, som ingen kan være tjent med, og for det andet heller ikke vil hjælpe alle i en amtskommune. For øvrigt er det absolut ikke statsunderstøttelse, landbruget ønsker, men kun ligestilling med de øvrige erhverv.

Til yderligere motivering for at afskaffe den amtskommunale beskatning vil jeg gøre opmærksom på udgifterne til vejenes vedligeholdelse, som er en stor del af amternes udgifter. Her mener vi at motorafgifterne, benzinskatterne m. m. skal bruges til udbygning og vedligeholdelse af vort vejnet, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede trafikminister, hvad det overskud på 387 mill. kr., som er konstateret i forslaget til finanslov § 26, omhandlende de til vejformål m. v. bestemte indtægter, er anvendt til.

Angående forslaget om fordeling af folkepensionsudgifterne kan jeg sige, at det høje ting allerede er gjort bekendt med vort partis stilling til folkepensionen, som vi ønsker ordnet efter forsikringsprincipper,

hvad vi agter at fremsætte forslag om senere. Indtil det kan ske, finder vi det naturligvis rigtigt at overføre udgifterne til folkepensionen fra amt og kommune til staten, således som det er foreslået.

Jeg kunne gå meget mere i enkeltheder, men en sag, der i sig selv taler for sin klare ret, således som denne gør, er der ingen grund til at trætte det høje ting med.

Med det forbehold, jeg her har givet udtryk for, kan vort parti give forslaget sin støtte, fordi vi finder, at det er et skridt i den rigtige retning.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Der er under denne debat faldet enkelte bemærkninger, som jeg finder anledning til straks at sige tak for, bl. a. det ærede medlem hr. Thisted Knudsens velvillige udtalelser med hensyn til min flid. Jeg vil gerne have lov til at kvittere ved at udtale min tillid til den praktiske sans, som jeg altid har følt det ærede medlem hr. Thisted Knudsen er i besiddelse af. Jeg vil også gerne sige det ærede medlem tak for hans altid udtalte interesse for at få realiteterne frem i en sag, og må jeg så dertil føje en tak for, at det ærede medlem nu siger, at man fra oppositionspartiernes side — i hvert fald, sådan har jeg forstået det, fra venstres side — er arbejdsvillig. Det vil jeg takke for.

Derudover vil jeg over for det ærede medlem tilføje en lille bemærkning om den skuffelse, denne debat alligevel har beredt mig, en debat, som jo stort set gav udtryk for ønsket om realitetsforhandlinger. Jeg kan udtrykke denne skuffelse sådan, at jeg egentlig havde ventet, at man nu, da valget og alt det er overstået, var kommet dertil, at så skulle diskussionen først og fremmest være positiv og dreje sig om de punkter, hvor vi kunne finde hinanden og nærme os hinanden i et samarbejde.

Jeg havde under debatten en følelse af, at der ligesom blev trukket for meget frem af den diskussion, vi havde den 26. april, hvor oppositionspartierne så stærkt fremlagde af den harme, der kunne fremlægges, med hensyn til landbrugets beskatningsmæssige stilling. Jeg havde håbet, at debatten nu var kommet til at følge de linjer, hvor man først og fremmest konstaterede, at der på begge sider i salen er enighed om,